

DEN 9

Nildyž jsem si nemyslel, že se budu těšit, až zůstanu po škole. Ovšem přiznávám, že dnes jsem netrpělivě očekával konec vyučování, abych se mohl vrátit na přelázkovou dráhu s panem Bingem.

Když jsem tam dorazil, ohruh byl úplně jiný.

„Tak, Mervyne, když sis s přelázkami včera poradil tak dobře, rozhodl jsem se dráhu trochu zkomplikovat. Nejdřív si ji zkusíš proběhnout sám, abych mohl zhodnotit tvůj poloh, pak ji projdeme spolu.“

Připravil jsem se ke startu. Proběhnu dráhu co nejrychleji, abych ukázal panu Bingovi, jak jsem se zlepšil.

„PŘIPRAVIT, POZOR, TEĎ!“

Rozběhl jsem se a konečně se mi podařilo nespadnout. *První úkol: splněn!*

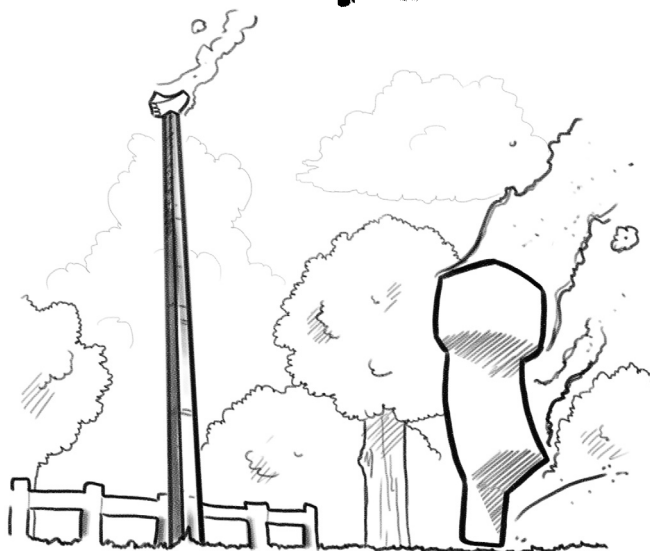
Všechno zničím!

Zabočil jsem a přede mnou se tyčila obrovská hora železa. Běžel jsem příliš rychle na to, abych se jí vyhnul nebo ji přeskočil, neměl jsem tedy na výběr. Vybuchl jsem.

Když jsem se dal dohromady, zjistil jsem, že mě tlaková vlna odhodila zpět. Musel jsem uběhnout delší vzdálenost, abych se vrátil na dráhu, a ztratil tím hodně času. Zatnul jsem zuby, zrychlil jsem, jak nejrychleji jsem mohl, abych ztrátu dohnal. Alorát že jsem narazil na slalom.

Musel jsem kličkovat mezi vysokými sloupy, ale dva poslední byly moc blízko u sebe, abych mezi nimi prolouzl.

PRÁSK!

Opět jsem vybuchl a posunul se v dráze zpět. Části mého těla byly rozházené všude kolem. Jedno z mých chodidel viselo vysoko na jednom sloupu a musel jsem pro něj vyšplhat nahoru. Čítil jsem, že mi mezitím běží čas. Určitě to nestihnu.

Čilovou pásku jsem přelročil úplně vyčerpaný, téměř jsem se plazil. Pan Bing zastavil stopky a kroutil hlavou.

„Mervyne, co se stalo? Máš příšerný čas.“

„To ty nové přelážíly,“ protestoval jsem. „Neměl jsem na výběr. Musel jsem je vyhodit do povětří a to mě zdrželo.“

„Jasně, to jsi taky udělat měl, měl jsi ale využít výbuchy ve svůj prospěch. Dráhu jsem postavil tak, aby se to dalo vyhodnotit. Vzdychly existují zkratky, jen musíš vědět, jak je využít. Pojd' se podívat.“

Následoval jsem pana Binga až k první přelážce, kterou znovu postavil.

„Když jsi zahrnul do této zatáčky, zpanikařil jsi hned, jak jsi uviděl bloky železa. Nepanikař! Máš čas se nadechnout a přemýšlet o nejlepším plánu. Kdyby ses postavil sem, mohl ses vrhnout slrz. Podívej se.“

Vybuchl, aby mi ulázel, co tím chtěl říct.
A měl pravdu. Přelonal přelázkou a přistál
daleko za ní.

„Teď je řada na
tobě, zkus to.“

Znovu jsme
postavili horu
železa a já si
stoupnul na místo,
které mi pan Bing
ulázel.

„Drž se přímo
proti blokům,“
upřesnil. „Až budeš
připraven, vybuchni.“

Tak jo. Zavřel jsem
oči a vybuchl jsem.

„Vyšlo to,“ jásal jsem nadšeně. „Opravdu to vyšlo.“

„Přesně tak,“ přitakal pan učitel. „Nyní se přesunme k další části dráhy a podívejme se, jestli dokážeš najít vhodné místo, kam se postavit.“